

Sygn. akt I C 545/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jacek Chmura

Protokolant: stażysta Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2015 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: R. J.;

przeciwko: Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.;

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki R. J. 70.000 zł (siedemdziesiąt tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 02 maja 2013 r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia;

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. Koszty postępowania stosunkowo rozdziela i z tego tytułu zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki R. J. kwotę 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych) tytułem zwrotu części opłaty oraz kwotę 312 zł (trzysta dwaście złotych) tytułem zwrotu połowy wydatków;

IV. Koszty zastępstwa procesowego wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 kwietnia 2014 r. powódka R. J. wniosła przeciwko pozwanemu Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 220.000 zł zadośćuczynienia z odsetkami od dnia 02 maja 2013 r. wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka twierdziła, że w dniu 06.02.2012 r. w wypadku drogowym spowodowanym przez E. B. zginął mąż powódki S. J. (1). Sprawca wypadku był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. W dniu 30.03.2012 r. powódka działająca przez pełnomocnika zgłosiła pozwanemu szkodę. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce R. J. zadośćuczynienie w kwocie 30.000 zł.

Nagła śmierć męża w wypadku drogowym była dla powódki przeżyciem traumatycznym. S. J. (1) w chwili śmierci miał 49 lat, był zdrowy, prowadził działalność gospodarczą, z której utrzymywał powódkę. Po śmierci męża powódka przeżyła załamanie nerwowe, wycofała się z życia społecznego i rodzinnego. Zdarzenie to spowodowało u powódki poczucie osamotnienia, bezradności i zagubienia. Powódka podjęła leczenie z rozpoznaniem zespołu depresyjnego pourazowego. Krzywda doznana przez powódkę na skutek śmierci męża uzasadnia żądanie zapłaty zadośćuczynienia określonego w pozwie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 26.05.2014 r. (k. 65-69), pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany oświadczył, że okoliczności zdarzenia z dnia 06.02.2012 r., a także zasada odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku są niesporne. Dokonując wypłaty zadośćuczynienia na rzecz powódki, pozwany wziął pod uwagę różne czynniki mające wpływ na poczucie krzywdy powódki. Określone w pozwie żądanie zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 220.000 zł ponad kwotę już wypłaconą jest wygórowane i niewykazane co do wysokości.

Sąd ustalił następujące okoliczności faktyczne:

Powódka R. J. od 25 lat pozostawała w związku małżeńskim ze S. J. (1). Powódka z mężem byli zgodnym, kochającym się małżeństwem. W 2012 r., na 25-lecie małżeństwa planowali wspólne wakacje. Mieli dwóch obecnie pełnoletnich już synów – D. i S..

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:09:06, 00:10:54, 00:16:01, k.143, B. M. nagranie 00:25:25, k.143, J. J. (1) nagranie 00:34:10, k.143, M. J. nagranie 00:44:00-00:45:10, k.143, D. J. nagranie 00:56:32-00:57:33, 00:58:31, 01:04:05, k.143, J. J. (2) nagranie 01:09:44-01:10:30, k.143, S. J. (2) nagranie 01:17:56-01:19:04, 01:25:44, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:30:33-01:31:33, 01:43:58, k.143).

S. J. (1) prowadził działalność gospodarczą – wykonywał systemy grzewcze i handlował osprzętem do tych systemów, zaś powódka R. J. zajmowała się domem, pomagała też mężowi w prowadzeniu działalności, zajmowała się kontaktami z klientami, prowadziła księgowość. Skutkiem wykonywanej działalności były częste wyjazdy S. J. (1).

(protokół spisu inwentarza k. 21-26, zeznania świadków: H. P. nagranie 00:15:06, k.143, B. M. nagranie 00:28:42, k.143, D. J. nagranie 00:57:33, k.143, S. J. (2) nagranie 01:19:36, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:40:12-01:41:34, k.143).

W dniu 06.02.2012 r. S. J. (1) był w trasie na wyjeździe związanym z prowadzeniem działalności. Kontaktował się telefonicznie z powódką. Około godz. 18.00 powódka zadzwoniła do męża. Telefon odebrał policjant, który poinformował ją, że mąż brał udział w wypadku drogowym. Na skutek doznanych w tym wypadku obrażeń S. J. (1) zmarł.

(zeznania świadków: B. M. nagranie 00:25:25, k.143, J. J. (1) nagranie 00:34:45, k.143, M. J. nagranie 00:45:44, k.143, D. J. nagranie 00:59:27, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:32:37, k.143).

Wyrokiem z dnia 31 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie uznał E. B. winną zarzucanego jej czynu, że w dniu 06.02.2012 r. na trasie L. - T., powiat J., około godz. 16.00 kierując samochodem osobowym marki S. (...) o rejestracji nr (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc z kierunku miejscowości T. w kierunku L. nie zachowała należytej ostrożności podczas wykonywania manewru wyprzedzania jadącego przed nią samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) poprzez to, że nie upewniła się czy z przeciwnej strony nie nadjeżdża inny uczestnik ruchu i doprowadziła do zderzenia czołowego z jadącym prawidłowo z przeciwka w kierunku T. pojazdem marki C. (...) o rejestracji nr (...) kierowanym przez S. J. (1), który w wyniku odniesionych w wypadku obrażeń ciała w postaci rozerwania serca i krwotoku wewnętrznego zmarł na miejscu wypadku.

Za powyższe przestępstwo, przewidziane w art. 177 § 2 k.k., Sąd skazał E. B. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4.

Wyrok powyższy uprawomocnił się w dniu 08.06.2012 r.

(kopia wyroku k. 20).

Po uzyskaniu informacji o śmierci męża powódka przeżyła szok. Była załamana. Nie była w stanie normalnie funkcjonować. Była początkowo pod opieką lekarza rodzinnego, który przepisał jej Relanium. Z pierwszego okresu po śmierci męża powódka R. J. niewiele pamięta. Nie była w stanie jeść i spać. Miała myśli samobójcze, czekała na powrót męża.

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:09:06, 00:11:41, 00:14:00, k.143, B. M. nagranie 00:26:47, 00:30:48, k.143, J. J. (1) nagranie 00:35:27, 0:40:33, k.143, M. J. nagranie 00:46:49,00:55:55, k.143, D. J. nagranie 01:00:13-01:00:57, k.143, S. J. (2) nagranie 01:20:55, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:34:07, 01:35:49-01:37:10, 01:39:17, 01:51:58, k.143).

Wszystkie sprawy związane z pogrzebem i sprawami urzędowymi wykonali pozostali członkowie rodziny, w szczególności synowie powódki. Synowa powódki J. była w ciąży. Przebywała w szpitalu w okresie przed i po śmierci S. J. (1).

(karty informacyjne k.35-37, 40-43, zeznania świadków: B. M. nagranie 00:28:42, k.143, J. J. (1) nagranie 00:37:12, k.143, S. J. (2) nagranie 01:21:53-01:22:35, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:34:07, 01:47:49-01:49:45, k.143).

Po kilku tygodniach od śmierci męża, w zachowaniu powódki R. J. nie było poprawy, wręcz przeciwnie jej stan się pogarszał. Syn D. J. zawiózł powódkę do psychologa. Psycholog skierował powódkę do lekarza psychiatry.

(opinia psychologiczna k. 44,47, zaświadczenie lekarskie k.45, 46, zeznania świadków: H. P. nagranie 00:13:21, 00:20:00 k.143, B. M. nagranie 00:30:48, k.143, J. J. (1) nagranie 00:37:12, 00:39:43 k.143, M. J. nagranie 00:46:49, 00:54:58, k.143, D. J. nagranie 01:02:09-01:03:11, k.143, S. J. (2) nagranie 01:23:03, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:38:01, k.143).

Powódka brała leki nasenne i antydepresyjne. Synowie powódki bali się zostawić ją samą. S. J. (2) z żoną M. zamieszkał razem z matką. Powódka nadal korzysta z pomocy psychiatry, bierze leki.

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:09:06, 00:13:21-00:14:00-00:14:53, 00:21:41, k.143, B. M. nagranie 00:27:26, k.143, J. J. (1) nagranie 00:35:57, k.143, M. J. nagranie 00:49:20, 00:50:20, k.143, D. J. nagranie 01:07:21, k.143, S. J. (2) nagranie 01:20:55, 01:25:21, k.143).

Po kilku dniach od śmierci S. J. (1) powódka z synami podjęła decyzję o kontynuowaniu działalności gospodarczej męża. Działalność tę powódka prowadzi do chwili obecnej.

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:18:58, k.143, B. M. nagranie 00:28:42, k.143, J. J. (1) nagranie 00:38:29, k.143, M. J. nagranie 00:49:04, k.143, D. J. nagranie 01:05:43, k.143, J. J. (2) nagranie 01:15:56, k.143, S. J. (2) nagranie 01:26:08, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:42:27, k.143).

Zachowanie powódki R. J. po śmierci męża uległo zmianie. Wycofała się ona z życia rodzinnego. Nadal odczuwa żal po śmierci męża, nie okazuje takiej radości jak wcześniej. Ma trudności ze skupieniem na określonym działaniu.

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:12:22, 00:20:58, 00:21:41, k.143, B. M. nagranie 00:27:26, k.143, J. J. (1) nagranie 00:35:57, 00:42:23, k.143, M. J. nagranie 00:48:15, k.143, D. J. nagranie 01:03:36, 01:04:43, k.143, J. J. (2) nagranie 01:13:48, k.143, S. J. (2) nagranie 01:19:36, 01:23:57-01:24:44, k.143).

Powódka po śmierci męża miała wsparcie dzieci, członków rodziny i przyjaciół.

(zeznania świadków: H. P. nagranie 00:19:13, k.143, B. M. nagranie 00:29:31,00:31:50, k.143, D. J. nagranie 01:06:57, k.143, S. J. (2) nagranie 01:27:09, k.143).

Powódka R. J. jest wraz z synami współwłaścicielką firmy. Obrót firmy za 2013 r. wyniósł 334.000 zł, zaś w okresie od stycznia do sierpnia 2014 r. 262.000 zł. Obecnie powódka mieszka wspólnie z synem D. i synową oraz wnukiem. Powódka prowadzi księgowość firmy.

(zeznania świadków: J. J. (1) nagranie 00:41:36, k.143, M. J. nagranie 00:49:44, 00:51:21-00:52:51, k.143, D. J. nagranie 01:04:54, k.143, J. J. (2) nagranie 01:14:57-01:15:56, k.143, S. J. (2) nagranie 01:27:09, k.143, zeznania powódki R. J. nagranie 01:44:44-01:46:32, 01:47:12, k.143, zeznania powódki R. J. w sprawie I C 46/14 Sądu Rejonowego w Jarocinie, protokół k.199-200).

Powódka R. J. jest osobą sprawną intelektualnie. Ma zachowaną zdolność do kierowania czynnościami poznawczymi i nie ujawnia istotnych zaburzeń w obrębie poszczególnych funkcji. Potrafi zmobilizować uwagę dowolną i ukierunkować ją na dokonywanie określonych zadań. Dość sprawnie przeprowadza podstawowe operacje myślowe, nie występują też deficyty w zakresie pamięci trwałej i bezpośredniej. Prawidłowa jest komunikacja werbalna z otoczeniem. W sferze emocjonalnej utrzymują się stany przygnębienia i smutku związane ze stratą osoby bliskiej, zaznacza się skłonność do wycofywania się z relacji społecznych i zamykania w sobie.

(opinia biegłych k. 158-167).

Mąż był dla powódki R. J. osobą znaczącą, swoją przyszłość łączyła z jego osobą, oczekiwała z jego strony wsparcia i pomocy. Łączyła ich więź psychiczna o umiarkowanym natężeniu emocjonalnym. Sytuacja nagłej utraty ważnej dla niej osoby wywołała u niej kryzys psychologiczny i zaburzyła poczucie bezpieczeństwa. Śmierć męża wyzwoliła u powódki reakcję depresyjną, która nałożyła się na fizjologiczną reakcję żałoby, skutkowałą długotrwałym obniżeniem nastroju, nadmierną reaktywnością na stres, zaburzeniami snu i poczuciem krzywdy.

Trudności te były najsilniejsze w okresie kilku miesięcy od przedmiotowego zdarzenia i nadal się utrzymują, o znacznie mniejszym natężeniu. Ich intensywność nie przekracza typowych reakcji nieodłącznie związanych z żałobą w rozumieniu psychologicznym. W związku z przedłużonym okresem ich trwania rozpoznaje się u powódki „Zespół depresyjny pourazowy, przewlekły”. Początkowo powódka podjęła leczenie u lekarza rodzinnego i psychologa. Następnie, z uwagi na konieczność leczenia farmakologicznego – u lekarza psychiatry. W sumie powódka miała trzy wizyty u psychiatry. W związku ze stanem zdrowia powódki biegli określili u niej 5% uszczerbku na zdrowiu.

(opinia biegłych k.158-167).

Pismem z dnia 30.03.2012 r. powódka R. J. zgłosiła do pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. szkodę związaną ze śmiercią męża. W żądaniu powódka określiła wysokość zadośćuczynienia na kwotę 200.000 zł. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce kwotę 30.000 zł.

(zgłoszenie szkody k.15-17, pismo pozwanego k.27-33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności nie budzących wątpliwości dokumentów, zeznań świadków i powódki R. J., które to zeznania Sąd uznał za wiarygodne. Sąd przyjął również za pełną i należycie uzasadnioną opinię biegłych psychiatry i psychologa. Strony w odniesieniu do powyższej opinii nie zgłosiły żadnych zarzutów. Okoliczności faktyczne nie były w niniejszej sprawie sporne, a strony nie przedstawiły zarzutów w odniesieniu do przeprowadzonych dowodów. Okoliczności zdarzenia oraz zasada odpowiedzialności pozwanego nie była w niniejszej sprawie sporna.

Biorąc pod uwagę wyżej ustalone okoliczności faktyczne, Sąd zważył, co następuje:

Odpowiedzialność pozwanego wynika z ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego zawartego przez pozwanego ze sprawcą zdarzenia E. B..

Odpowiedzialność ta wynika z art. 822 § 1 k.c. i z art. 34 oraz art. 36 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych

(Dz.U.2013.392 j.t. ze zm.), które określają odpowiedzialność ubezpieczyciela w granicach odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego.

Podstawę odpowiedzialności cywilnej pozwanego za zdarzenie, które w postępowaniu karnym zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 177 § 2 k.k., na skutek którego S. J. (1) poniósł śmierć, stanowią przepisy art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. Ustanawiają one odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego wobec uszkodzonego ruchem tego pojazdu przy uwzględnieniu przyczynowości, o której mowa, w art. 361 k.c. Związek przyczynowy między zdarzeniem, w którym uczestniczył S. J. (1), a skutkiem w postaci jego śmierci jest oczywisty i wynika z ustaleń poczynionych w wyroku karnym. Skutkiem śmierci uszkodzonego są zaburzenia emocjonalne powódki R. J.. Między tymi zdarzeniami zachodzi adekwatny związek przyczynowy.

Aktualnie podstawą prawną dochodzenia zadośćuczynienia za krzywdę doznaną na skutek śmierci osoby najbliższej jest przepis art. 446 § 4 k.c., zgodnie z którym, sąd może także przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Według treści powyższego przepisu, kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. W wyroku SA w Lublinie z dnia 18 października 2012 r. (I ACa 458/12, LEX nr 1237237) uznano, że na rozmiar krzywdy podlegającej kompensacie na podstawie art. 446 § 4 k.c. mają przede wszystkim wpływ: dramatyzm doznań osoby bliskiej, poczucie osamotnienia i pustki, cierpienia moralne i wstrząs psychiczny wywołany śmiercią osoby najbliższej, rodzaj i intensywność więzi łączącej pokrzywdzonego ze zmarłym, wystąpienie zaburzeń będących skutkiem jego odejścia (np. nerwicy, depresji), rola w rodzinie pełniona przez osobę zmarłą, stopień, w jakim pokrzywdzony będzie umiał się znaleźć w nowej rzeczywistości i zdolności jej zaakceptowania, leczenie doznanej traumy oraz wiek pokrzywdzonego. Natomiast w wyroku SN z dnia 12 września 2013 r. (IV CSK 87/13, LEX nr 1383297) podkreślono, że krzywda wywołana śmiercią współmałżonka jest jedną z najbardziej dotkliwych i najmocniej odczuwalnych z uwagi na rodzaj i siłę więzów rodzinnych oraz rolę pełnioną przez niego w rodzinie, a poczucie krzywdy, wynikające z osobistego żalu, bólu, osamotnienia, cierpienia i bezradności, może powiększać świadomość, że na jednego małżonka spada cały ciężar opieki duchowej i materialnej, wychowania i odpowiedzialności za małoletnie dzieci.

Niewątpliwie powódkę R. J. jako żonę uszkodzonego należy zaliczyć do kręgu osób najbliższych, bezpośrednio dotkniętych skutkami zdarzenia z dnia 06.02.2012 r. Śmierć osoby najbliższej zawsze stanowi traumatyczne przeżycie oraz może być przyczyną większych bądź mniejszych komplikacji życiowych osoby dotkniętej tego rodzaju stratą. Doświadczenie życiowe wskazuje, że dzieje się tak szczególnie w sytuacji, gdy śmierć najbliższego ma charakter nagły i niespodziewany, kiedy to łącząca osoby więź zostaje przerywana przez nieprzewidziane, tragiczne wydarzenie, na które uszkodzony nie był w stanie się odpowiednio przygotować. Bez wątplenia do kategorii tego rodzaju sytuacji należy śmierć poniesiona w wyniku wypadku komunikacyjnego, który jest zdarzeniem nieoczekiwanym i nagłym.

Jak wykazało postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie, tragiczna śmierć męża spowodowała dla powódki R. J. skutki w postaci silnych zaburzeń emocjonalnych. Powódka utraciła osobę, którą kochała i z którą była emocjonalnie silnie związana. Powódka mogła liczyć na wsparcie męża jeszcze przez wiele lat.

Biorąc pod uwagę wszystkie te okoliczności Sąd uznał, że roszczenie powódki, co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

Określając wysokość kwoty zadośćuczynienia pieniężnego, Sąd kierował się przede wszystkim tym, że kwota ta winna obejmować rekompensatę krzywdy moralnej, tj. krzywdy pozostającej w sferze subiektywnych, wewnętrznych przeżyć danej osoby (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2010 r., I PK 88/10, LEX nr 737254). Należy mieć na względzie, że dobro osobiste w postaci prawa do życia w rodzinie powinno zasługiwać na wzmoczoną w porównaniu z innymi dobrami ochronę, albowiem jego naruszenie stanowi dalece większą dolegliwość psychiczną dla członka rodziny zmarłego niż w przypadku innych dóbr, a jej skutki rozciągają się na całe życie osób bliskich. Dlatego

doznana w tym przypadku szkoda jest godna ochrony z uwagi na naruszenie dobra „wysokiej rangi” (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 kwietnia 2010 r., I ACa 178/10, LEX nr 715515).

Zdaniem Sądu opartym na powyższych kryteriach, kwotą adekwatną do doznanej przez powódkę R. J. krzywdy związanej ze śmiercią męża, a tym samym za zerwanie więzi rodzinnej i emocjonalnej ze zmarłym mężem jest kwota 70.000 zł.

Nie sposób w sposób miarodajny i obiektywny wycenić stopnia bólu i cierpienia, jakie osoba dotknięta stratą najbliższego na skutek czynu niedozwolonego faktycznie odczuwa. Tragiczne zdarzenie miało dla powódki R. J. z pewnością ogromne negatywne znaczenie. Powódka doznała silnych zaburzeń emocjonalnych, które pomimo leczenia psychiatrycznego, przekształciły się w przewlekłą reakcję depresyjną. Pomimo upływu 3 lat od chwili śmierci męża, powódka nadal odczuwa dolegliwości psychiczne z tym związane. Okoliczność ta świadczy o szczególnym natężeniu negatywnych przeżyć powódki, związanych ze śmiercią męża. Tak głębokie przeżywanie straty męża spowodowało w sytuacji życiowej powódki istotne negatywne skutki, w postaci zakłócenia w wykonywaniu przez nią codziennych czynności właściwych dla jej roli życiowej. Powódka, pomimo upływu czasu nadal odczuwa żalobę po mężu, poczucie krzywdy po jego stracie. Przewlekła depresja doprowadziła po stronie powódki do 5-procentowego uszczerbku na zdrowiu, co uzasadnia wniosek, o nadzwyczajnych przeżyciach psychicznych powódki, odbiegających od przeciętnego poczucia żaloby po stracie bliskiej osoby.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria Sąd uznał, iż kwota 70.000 zł jest kwotą odpowiednią do doznanych przez powódkę cierpień psychicznych, jak również spełni swoje podstawowe cele w postaci zadośćuczynienia. Łącznie z kwotą już wypłaconą powódce przez pozwanego, będzie to kwota 100.000 zł. Z tych względów Sąd orzekł jak w punkt. I sentencji wyroku.

Odsetki Sąd ustalił od dnia 02 maja 2014 r., to jest po upływie terminu 30 dni od daty zgłoszenia szkody przez powódkę, zgodnie z art. 14 ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013.392 j.t. ze zm.).

Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w pozostałej części, w zakresie zadośćuczynienia w żądanej kwocie 220.000 zł ponad kwotę już wypłaconą. W tym zakresie Sąd uznał, iż nie zostało wykazane takie nasilenie krzywdy powódki R. J., które by uzasadniało zasądzenia tak wysokiego zadośćuczynienia. Należy bowiem podkreślić, że pomimo negatywnych skutków tragicznej śmierci męża dla powódki, które zostały wyżej opisane, powódka funkcjonuje w życiu rodzinnym, nie pozostała samotna, lecz ma wsparcie w dzieciach i wnukach. Podjęła zajęcie w postaci kontynuacji działalności gospodarczej męża, mieszka razem z dziećmi. Jej sytuacja życiowa, pomimo krzywdy w postaci śmierci męża, nie jest aktualnie tak niekorzystna, aby uzasadniała wyższe niż zasądzone zadośćuczynienie.

Wobec powyższego, Sąd w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. , art. 102 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.). Sąd dzieląc stosunkowo koszty postępowania obciążył pozwanego tylko opłatą od zasądanego roszczenia oraz połową wydatków na opinie biegłych. W tym zakresie Sąd zważył, iż opinie te były konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy, przydatne do uwzględnienia roszczenia powodów. Zasadne jest zatem częściowe obciążenie kwotą powstałych wydatków pozwanego. Koszty zastępstwa procesowego, biorąc pod uwagę wynik sprawy, Sąd wzajemnie zniósł.